

Sygn. akt III S 146/18

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Magdalena Balion - Hajduk (spr.)

Sędziowie: SO Magdalena Hupa - Dębska

SO Artur Żymełka

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2018 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy ze skargi T. M.

przy udziale Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego w Rybniku

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie o sygnaturze II Nc 2583/17 Sądu Rejonowego w Rybniku

postanawia:

- 1. stwierdzić, że w sprawie prowadzonej przed Sądem Rejonowym w Rybniku pod sygn. akt II Nc 2583/17 nastąpiła przewlekłość postępowania;**
- 2. przyznać od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Rybniku na rzecz skarżącego T. M. kwotę 2 000 zł (dwa tysiące złotych);**
- 3. nakazać Sądowi Rejonowemu w Rybniku niezwłoczne podjęcie czynności w przedmiocie ustalenia czy wydany w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym jest prawomocny z uwagi na treść art. 502¹ § 1 k.p.c.**
- 4. oddalić skargę w pozostałym zakresie;**
- 5. zwrócić skarżącemu kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem uiszczonej opłaty od skargi;**
- 6. przyznać skarżącemu od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Rybniku kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

SSO Artur Żymełka SSO Magdalena Balion - Hajduk SSO Magdalena Hupa – Dębska

Sygn. III S 146/18

UZASADNIENIE

T. M. wystąpił ze skargą o stwierdzenie przewlekłości w postępowaniu toczącym się przed Sądem Rejonowym w Rybniku pod sygnaturą akt II Nc 2583/17, domagając się zasądzenia od Skarbu Państwa kwoty 3 000 zł i zlecenia Sądowi odpowiednich czynności w wyznaczonym terminie. Skarżący wskazał, że 8 sierpnia 2017r. jego pełnomocnik zgłosił swój udział w sprawie, następnie wniósł o uchylenie wydanego nakazu zapłaty z uwagi na niemożliwość doręczenia nakazu w Polsce. Sąd ustalał czy w sprawie wniesiono sprzeciw, co jest bezprzedmiotowe. Sąd nie podjął czynności w celu rozpoznania istoty sprawy.

Prezes Sądu Rejonowego w Rybniku zgłosił swój udział w sprawie i wniósł o oddalenie skargi.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

W sprawie o sygn. II Nc 2583/17 Sąd Rejonowy w Rybniku w dniu 22 maja 2017 roku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. Odpisy nakazu doręczono pozwanym na wskazany w pozwie adres i przesyłki, w tym także dla skarżącego wróciły awizowane. Sędzia referent zarządzeniem z dnia 18 lipca 2017r. stwierdził, że nakaz zapłaty jest prawomocny w dniu 14 lipca 2017r. W dniu 8 sierpnia 2017r. do sprawy zgłosił się pełnomocnik pozwanego, wnosząc o doręczenie nakazu zapłaty na adres pozwanego w Szwecji, wskazując że pozwany od dłuższego czasu zamieszkuje w Szwecji. Sąd Rejonowy doręczył odpis nakazu zapłaty na adres pełnomocnika bez odpisu pozwu i załączników, wzywając pełnomocnika do uiszczenia opłaty kancelaryjnej. Pismem z dnia 13 listopada 2017 roku pełnomocnik pozwanego wniósł na podstawie art. 502¹ § 1 k.p.c. o uchylenie nakazu zapłaty ewentualnie o prawidłowe jego doręczenie wraz z pozwem i załącznikami na wskazany adres w Szwecji. , uzasadniając że pozwany od kilku lat nie mieszka w Polsce. Zarządzeniem z dnia 22 lutego 2018 roku sędzia referent nakazał sprawdzenie czy wpłynął w niniejszej sprawie sprzeciw od nakazu zapłaty, natomiast pismem z dnia 28 maja 2018r. podpisanym przez stażystę na zarządzenie sędziego poinformowano pełnomocnika o odmowie uchylenia nakazu zapłaty.

Przedstawiony przebieg postępowania przed Sądem Rejonowym uzasadnia stwierdzenie, że w sprawie, której skarga dotyczy, doszło do przewlekłości postępowania (art. 12 ust. 2 w związku z art. 2 ust. 1 i 2 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki – Dz.U. z 2004 r., nr 179, poz. 1843).

Sąd Rejonowy w Rybniku nie nadał bowiem prawidłowego biegu pismom pełnomocnika pozwanego z dnia 8 sierpnia 2017r. oraz z 13 listopada 2017 roku. Wydawane w sprawie zarządzenia przez sędziego referenta były nieadekwatne do stanu sprawy. Skoro pełnomocnik pozwanego w obu pismach wskazywał, że pozwany nie mieszka w Polsce i nie było możliwe doręczenie mu odpisu nakazu zapłaty w kraju, to w związku z uzasadnionymi wątpliwościami dotyczącymi prawidłowości doręczenia pozwanemu nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym oraz prawidłowością uznania iż nakaz ten jest prawomocny, Sąd był zobowiązany do zbadania tej okoliczności i zobowiązania pełnomocnika pozwanego do wykazania od kiedy pozwany ma stałe miejsce pobytu w Szwecji i czy w dacie doręczenia mu nakazu zapłaty przez awizo na adres wskazany w pozwie było możliwe. Zgodnie bowiem z treścią art. 502¹ § 1 k.p.c. jeżeli doręczenie nakazu zapłaty nie może nastąpić z przyczyn wskazanych w art. 499 pkt 4 (doręczenie pozwanemu nakazu nie mogło nastąpić w kraju.), sąd z urzędu uchyła nakaz zapłaty, a przewodniczący podejmuje odpowiednie czynności. Sąd Rejonowy miał zatem obowiązek z urzędu sprawdzenia tych okoliczności, a wydając oczywiście błędne i nieuzasadnione zarządzenia w przedmiocie sprawdzenia czy w sprawie wpłynął sprzeciw od nakazu zapłaty i wydając przedwczesne zarządzenie o odmowie uchylenia nakazu zapłaty bez sprawdzenia podawanych przez pozwanego okoliczności, doprowadził do przewlekłości postępowania.

Skarga zasługiwała zatem na uwzględnienie, o czym Sąd orzekł jak w pkt. 1 sentencji na mocy art. 12 ust. 2 cytowanej wyżej ustawy.

Skarżący domagał się kwoty 3 000 zł jako adekwatnej do wysokości szkody, jaką poniósł w związku z nierozpoznaniem sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Uwzględniając wskazane wyżej okoliczności oraz, iż wartość przedmiotu sporu wynosi 7 000 zł uznać należy, iż suma 2000 zł w sposób odpowiedni rekompensuje przewlekłość postępowania przed Sądem Rejonowym w Rybniku, dlatego, orzeczono jak w pkt. 2 sentencji postanowienia, w oparciu o art. 12 ust. 4 wskazanej ustawy. Sąd odwoławczy jednocześnie nakazał Sądowi Rejonowemu w Rybniku niezwłoczne podjęcie czynności w przedmiocie ustalenia czy wydany w sprawie nakaz zapłaty jest prawomocny z uwagi na treść art. 502¹ § 1 k.p.c.

Uwzględniając skargę, orzeczono z urzędu jak w pkt. 4 sentencji postanowienia o zwrocie uiszczonej opłaty w kwocie 200 zł, zgodnie z treścią art. 17 ust. 3 wskazanej ustawy oraz przyznano skarżącemu zwrot kosztów zastępstwa.

SSO Artur Żymełka SSO Magdalena Balion - Hajduk SSO Magdalena Hupa – Dębska